

„Ettől még lehetünk barátok”

Nyílt levél Dr. Réczi Lászlónak, a Jogi Bizottság elnökének

Tisztelt Elnök Úr! Kedves László!

Az egyetlen olyan nemzeti fórumos képviselőnek írok, akivel még egyáltalán érdemes szóba állni, akivel van még esély értelmes és korrekt beszédmódra, és akiben még lehet bíznom legalább valamennyire.

A választási kampány alatt, május közepén ellenem indított, politikailag motivált lejárató kampány, koncepciók eljárás és boszorkányüldözés, a személyiségi jogaim és a becsületem, jó hírnevem durva megsértése után, most a jogi bizottsági tagságom visszavonásánál tart. Ennek „alapja” Bense Zoltán kormánypárti frakcióvezető polgármesterhez intézett „felkérése”, amit viszont nem mellékeltek a vonatkozó képviselő-testületi napirend előterjesztéséhez. (A Jogi Bizottság tegnapi ülése után Aljegyző asszony a beadvány elektronikus másolatát kérésemre elküldte.) Számomra nem világos, hogy a 2017-ben megszűnt víziközmű társulat irodatechnikájának értékesítése miképpen függ össze a bizottsági tagsággal. Ezzel kapcsolatos tisztázó megbeszélésre, hivatalos vizsgálatra meghívót nem kaptam, semmilyen meghallgatás a témában nem volt, miközben tudomásom van arról, hogy a jegyző rajtam kívül minden (ellenzéki) képviselővel elbeszélgetett és generálta az ellenem irányuló gyalázatos akciókat. Ennek része volt a „Magyar Nemzet”-hez került „közérdekű adatigénylés” és az arra adott, általam szintén nem ismert válasz. Mindeközben a Félégyházi Közlöny, az önkormányzat lapja is folytatta a hivatali intrika nagymestereinek ellenem irányuló kabátlopással való gyanúsítgatását.

A Jogi Bizottság elmúlt közel 5 éves munkájában mindig felkészülten, a legaktívabb tagként vettem részt, számos kérdéssel, észrevétellel, javaslattal. Ezt a jegyzőkönyvekből statisztikai és tartalmi szempontból le lehet követni, ellenőrizni. Komolyan vettem a megbízatásomat, ott szakmai és nem politikai munkát végeztem. A szakmai kompetenciám Ön után alighanem a legerősebb a bizottságban, nem csak évtizedes közigazgatási tapasztalatom miatt, hanem mert levelező tagozaton a jogi karra is jártam öt félévig. Persze tisztában vagyok azzal, hogy ez sem szakmai alapú döntés lesz.

A víziközmű társulat elszámolási eljárásával kapcsolatban az alábbiakról adok vázlatos tájékoztatást. Ez egy speciális végelszámolási eljárás volt, amelyet egy éven belül egy elnök nélküli, kollektíven működő és döntő testület, a három fős elszámoló bizottság hajtott végre. A víziközmű társulat önálló jogi személy volt, tehát nem tartozott az önkormányzat szervezeti rendszerébe, éppen ezért kellett jogutód nélkül megszűnnie. Ugyanakkor az önkormányzat társberuházójaként közfeladatot látott el, amit a víziközmű-tulajdonos részére a megszűnéskor át kellett adni a társulati dokumentációval és a záró bankszámlaegyenleggel együtt. Az átadandó vagyon körét is meghatározza a vonatkozó kormányrendelet, ami esetünkben a társulati úton létrehozott vízilétesítménnyel kapcsolatos vagyoni jogot és kötelezettséget, továbbá az érdekeltségi hozzájárulással összefüggő követelést és tartozást jelentette. Az átadandó vagyonnak nem képezte részét az irodatechnika, a kisebb értékű ingóságok és tárgyi eszközök. A Kiskunfélegyházi Víziközmű Társulat megszűnése tárgyában hozott 160/2017.(VIII. 31.) ÖK. határozat döntött a közfeladat és a zárómérleg szerinti vagyon átadásának időpontjáról. Az elfogadott zárómérlegben tárgyi eszközök már nem szerepelnek, azok értéke a beszámolási időszak végén 0 Ft volt.

Az elszámoló bizottság feladata volt az átadásra nem kötelezett vagyoni eszközök értékesítése is. A társulat küldöttgyűlése az elszámolási eljárás megindításakor nem írta elő, hogy a tárgyi eszközöket (irodatechnikát) pályázat vagy árverés útján kell értékesíteni. Az elszámolási eljárás ideje alatt az önkormányzat sem jelezte ezen eladható tárgyi eszközökre vonatkozó igényét. A bizottság tehát

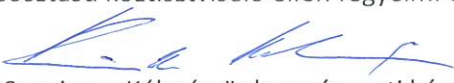
szabadon dönthetett arról, hogy az irodai eszközöket kinek, milyen formában és módon értékesíti. Az elszámoló bizottság 1/20170726 EB határozata így szólt: „A Kiskunfélegyházi Víziközmű Társulat Elszámoló Bizottsága egyetért azzal, hogy a Társulat eszközei selejtezésre kerüljenek, illetve a Társulat tisztségviselői, munkatársai felé kerüljenek elsődlegesen átadásra.” A cél tehát nem a befolyó vételár maximálása volt, hanem a társulat munkájában résztvevők elismerése, az általuk a napi munkavégzéshez használt eszközök méltányos, vagy akár jelképes áron történő átruházásával is. Az érintettek ezt jóhiszeműen és hátsó gondolatok nélkül fogadták.

Ezután érkezett a feketeleves, amikor 2017. szeptember 21-én a 16 órára összehívott társulati záró küldöttgyűlésre demonstratív módon felvonult a városvezetés és napirend előtt sértő, megalapozatlanul vádaskodó kijelentéseket tett a víziközmű társulat vezetése felé. Ezt én akkor a kollégák, a társulat munkaszervezete és a magam nevében visszautasítottam. A közgyűlésre érkező küldöttekben az önkormányzati gerillaakció nem talált partnerre, így még a 16 óra 30 perckor megkezdett második, határozatképes ülésünk előtt kivonultak a teremből. A társulati küldöttek az ülés megzavarására és a küldöttgyűlés normális menetének megakadályozására irányuló kísérlet ellenére egyhangú szavazattal fogadták el az elszámoló bizottság beszámolóját és a társulat záróméregét.

Másnap folytatódott a városvezetés ellentámadási akciója, amikor a jegyző felhívott, hogy találkozzunk az irodájában. Semmi jóra nem számítottam és valóban életem legkellemetlenebb, legmegalázóbb beszélgetésére került sor... A jegyző közölte, hogy a magánszemélyek tulajdonába került eszközökre az önkormányzat igényt tart, mert az szerinte őket illeti. Amennyiben nem vagyunk hajlandók azt neki önként átadni, akár feljelentéssel is élhet velünk szemben. Én azt válaszoltam, hogy az eszközök jogszerűen és kollektív döntéssel kerültek a tulajdonomba, azokért én dolgoztam meg a társulat érdekében másfél évtized alatt, eddig pedig mindenben együttműködően és jóhiszeműen jártam el az önkormányzat felé. Egyébként is ez a felvetés sérti az igazságérzetemet, súrolja a hivatali visszaélés és a zsarolás határait. A jegyző azt válaszolta, hogy nem erről van szó, ő ezt másképpen látja, de kapok pár napot, hogy átgondoljam és az eszközöket neki visszaszolgáltassam. Búcsúzóul még hozzáfűzte: „Nem haragszik rám, akár még barátok is lehetünk a jövőben.”... A megalázottság, a düh, a porba tiport önérzetem, a sértett felháborodás, a helyzettől való szabadulás és a társulat elvégzett munkájáért való felelősség vegyes érzéseivel léptem ki az ajtón... Másnap a hozzám közel állókat, kollégákat és segítőkét tájékoztattam az önkormányzat követeléséről és jeleztem, hogy a folyamatban lévő átadás-átvételi eljárás, valamint a cégbíróság felé még intézendő megszüntetési feladatok sikerét nem veszélyeztethetjük kicsinyes jogvitával, nyilvános kakaskodással. Az egész helyzetet méltatlannak tartom, de bajba keverni senkit nem akarok, a közös ügy sikere érdekében inkább elengedem a történeteket, a tulajdonomba került eszközökről kész vagyok önként lemondani.

Szeptember 25-én aláírtam a jegyzővel az ingó adás-vételi szerződést, amellyel a tulajdonomba került eszközök egyúttal az önkormányzat birtokába mentek át. A megállapodásban a vevő képviselője tulajdonosként ismert el és a vételárat elfogadta. Lehet vitatni ezen eszközök értékét, de akkor az valamennyi átruházásra és szerzési aktusra igaz, énrám ugyanúgy, mint az önkormányzatra. Bűncselekmény elkövetésének gyanúja esetén a hivatalos személynek feljelentési kötelezettsége van, ennek elmulasztása szintén büntetendő.

A fentiek alapján Kiskunfélegyháza Város Önkormányzata jegyzője, Dr. Faragó Zsolt lemondását vagy felmentését, valamint vezető beosztású köztisztviselő ellen fegyelmi eljárás megindítását tartom indokoltnak.

Kis-Szeniczey Kálmán önkormányzati képviselő

2024. 06. 26.